

Sygn. akt I C 1701/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Renata Szatkowska

Protokolantka: Paulina Spiek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lipca 2018r.

sprawy z powództwa R. R.

przeciwko I. R. (1) i H. R.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 19 stycznia 2007r. w sprawie I C 2624/06, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, nadaną postanowieniem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 11 marca 2014r., w pkt 3, tj. zobowiązującym R. R. do świadczenia alimentów na rzecz dzieci, I. R. (1) i H. R. :

- za okres od dnia 10 lutego 2007r. do dnia 31 stycznia 2014r. w całości, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności świadczeń,

- za marzec 2014r. w kwocie 1.000 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

- za lipiec 2014r. w kwocie 400 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

- za październik 2014r. w kwocie 700 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

- za styczeń 2015r. w kwocie 1.000 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

- za kwiecień 2015r. w kwocie 700 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

- za sierpień 2015r. w kwocie 800 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

- za listopad 2015r. w kwocie 1.000 zł, wraz z zastrzeżonymi odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminu płatności tej kwoty,

2. oddała powództwo w pozostałej części,

3. nie obciąża I. R. (1) i H. R. obowiązkiem zwrotu R. R. kosztów procesu,

4. przyznaje adwokatowi, J. P. ze Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Płocku wynagrodzenie za pomoc prawną świadczona z urzędu w kwocie 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych), powiększone o podatek VAT w wysokości 23%,

5. nakazuje pobrać od R. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Płocku kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu części wydatków.

I C 1701/16

UZASADNIENIE

R. R. wystąpił przeciwko I. R. (1) i H. R. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 19 stycznia 2007r. w sprawie (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 11 marca 2014r. w części dotyczącej świadczenia przez R. R. alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie na rzecz I. R. (2) oraz w kwocie po 500 zł miesięcznie na rzecz H. R. wraz z ustawowymi odsetkami, za okres od 10 lutego 2007r. do 30 lipca 2016r.

W uzasadnieniu pozwu wskazał jako podstawę swojego roszczenia art. 840 § 2 pkt 2 kpc i podniósł zarzut spełnienia świadczenia. Z ostrożności podał, iż na wypadek, gdyby sąd zarzutu powyższego nie uwzględnił, zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia, a gdyby sąd i tego zarzutu nie uwzględnił, wniósł o przyjęcie, że kwota 110.000 zł, przekazana na rachunek matki pozwanych, dotyczy alimentów na dzieci.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa; wskazali, iż R. R. uchyla się od płacenia alimentów, ukrywa swoje dochody, nie współpracuje z komornikiem. Podali, iż powód nadużywał alkoholu, znęcał się nad rodziną, demolował dom, leczył się psychiatrycznie.

Sąd ustalił, co następuje:

R. R. i K. R. zawarli związek małżeński w dniu 20 lutego 1996r., z małżeństwa mają dwoje dzieci: I., obecnie w wieku lat 22 lat i H., obecnie w wieku 17 lat (v. wyrok z dnia 19 stycznia 2007r. k. 18). Po ślubie małżonkowie mieszkali w Hucie (...) na nieruchomości, stanowiącej własność K. R., wspólnie rozbudowali znajdujący się tam budynek mieszkalny (v. zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:05:00 do 00:14:58).

Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2007r. Sąd Okręgowy w Płocku w sprawie I C 2624/06 rozwiązał przez rozwód małżeństwo K. R. i R. R.; zobowiązał R. R. do płacenia alimentów na rzecz dzieci : I. w kwocie po 700 zł miesięcznie i H. w kwocie po 500 zł miesięcznie. Wyrok stał się prawomocny w dniu 10.02.2007r. (v. wyrok z dnia 19 stycznia 2007r. k. 18). Postanowieniem z dnia 11 marca 2014r. nadano klauzulę wykonalności powyższemu wyrokowi w zakresie alimentów na rzecz dzieci (v. postanowienie z dnia 11 marca 2014r. k. 61).

Po orzeczeniu rozwodu powód wyprowadził się od rodziny i zamieszkał u znajomej w B.. Od chwili wyprowadzki przekazywał byłej żonie pieniądze na utrzymanie dzieci w wysokości zasądzonych alimentów; pieniądze przekazywał za pośrednictwem swojej matki, nie żądał pokwitowań wpłaty pieniędzy. Zajmował się wówczas handlem używaną elektroniką, nie miał zarejestrowanej działalności, zarabiał ok. 4.000 -5.000 zł miesięcznie (v. zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:05:00 do 00:08:45, zeznania przedstawiciela małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 348 czas nagrania od 01:42:37 do 01:46:32, zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 344 czas nagrania od 00:34:30 do 00:35:31).

Ok. pół roku po orzeczeniu rozwodu, tj. ok. 1 sierpnia 2007r. byli małżonkowie pogodzili się i R. R. wrócił do domu w Hucie (...), mieszkał z byłą żoną i dziećmi, prowadził z nimi wspólne gospodarstwo domowe, przeznaczał wszystkie zarobione pieniądze na utrzymanie swoje i rodziny. Nadal zajmował się handlem używanym sprzętem elektronicznym i jego naprawą, zarabiał średnio ok. 2.000-3.000 zł miesięcznie. Matka powoda, która przebywała i pracowała w USA, przysyłała im co pewien czas paczki, pieniądze, po 1.000 dolarów, pieniądze te przeznaczone były na potrzeby rodziny.

Była żona powoda nie pracowała zawodowo, zajmowała się opieką i wychowaniem dzieci, otrzymywała na syna zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 500-600 zł miesięcznie i zasiłek rehabilitacyjny w kwocie 80 zł oraz zasiłek rodzinny na dwoje dzieci w wysokości 200 zł miesięcznie. R. R. nie brał od niej pokwitowania przekazywanych pieniędzy. W tym okresie miał zadłużenie z tytułu niepłacenia alimentów na rzecz dzieci z pierwszego małżeństwa; długu tego nie uregulował do chwili obecnej (v. zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:08:45 do 00:12:28, od 00:14:58 do 00:16:27, k. 305 czas nagrania od 00:37:48 do 00:38:29, k. 305 czas nagrania od 00:44:17 do 00:51:38, protokół rozprawy k. 430 czas nagrania od 00:55:03 do 00:57:08, zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 342 czas nagrania od 00:03:26 do 00:12:02, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 346 czas nagrania od 00:56:44 do 01:04:24, zeznania świadka, J. W. protokół rozprawy k. 357 czas nagrania od 00:34:26 do 00:36:16, zeznania świadka, D. K. protokół rozprawy k. 358 a -359 czas nagrania od 00:40:13 do 00:45:10, od 46:13 do 00:48:29, od 00:49:22 do 00:53:32, od 01:03:16 do 01:04:35, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 360- 361 czas nagrania od 01:14:45 do 01:22:29, od 01:22:29 do 01:25:18, zeznania świadka, A. O. k. 405, zeznania świadka, M. G. k. 407-408).

Zarówno przed rozwodem, jak i po jego orzeczeniu, R. R. nadużywał alkoholu, zdarzało się, że pod jego wpływem szarpał żonę popychał ją, dusił (v. oświadczenie powoda z 7 maja 2008r. k. 98, opinia sądowno – lekarska z 14 lipca 2006r. k. 100-10,1 postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 102-103, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:10:39 do 00:12:28, protokół rozprawy k. 433 czas nagrania od 01:34:29 do 01:41:26, zeznania pozwanej, I. R. (2) protokół rozprawy k. 433 czas nagrania od 01:41:26 do 01:45:26, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 433 czas nagrania od 01:55:51 do 01:57:01, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 364 czas nagrania od 02:06:58 do 02:11:32, zeznania świadka, M. R. (2) k. 408).

K. R. pracowała zawodowo jedynie przez krótki czas przed ślubem i po zawarciu małżeństwa (v. umowy o pracę k. 139-144 zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:10:39 do 00:12:28). W 2011r. zarejestrowała na swoje nazwisko działalność gospodarczą w zakresie gospodarki odpadami i sprzedaży sprzętu elektronicznego i telekomunikacyjnego, z tym, że prowadziła ją wspólnie z byłym mężem; zajmowała się sprawami księgowymi firmy, zaś powód handlem sprzętem elektronicznym i jego naprawą, współpracował z nimi D. K.. Uzyskiwali dochody w różnej wysokości; niekiedy nie starczało im na życie, wówczas K. R. pożyczła pieniądze od znajomych. Początkowo uzyskiwali łącznie od 3.000 zł miesięcznie netto do 5.000 zł, z czasem dochody były coraz mniejsze; przy czym powód swoją pracą zarabiał średnio ok. 2.000- 3.000 zł miesięcznie. Wszystkie dochody, jakie byli małżonkowie zarobili, przeznaczali na potrzeby swojej rodziny. Z uwagi na niskie dochody K. R. zrezygnowała z prowadzenia firmy w 2014r. (v. zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 146-147, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 304-305 czas nagrania od 00:32:49 do 00:37:48, protokół rozprawy k. 432 czas nagrania od 01:24:39 do 01:28:40, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 346 czas nagrania od 01:04:24 do 01:07:41, k. 348 czas nagrania od 01:52:14 do 01:54:38, protokół rozprawy k. 433-434 czas nagrania od 01:57:01 do 02:01:33, zeznania świadka, J. W. protokół rozprawy k. 357 czas nagrania od 00:21:10 do 00:23:31, zeznania świadka, D. K. protokół rozprawy k. 358 a czas nagrania od 00:46:13 do 00:48:29, od 01:04:35 do 01:10:42, zeznania świadka, A. O. k. 405, zeznania świadka, M. G. k. 407).

We wrześniu 2011r. powód sprzedał, uzyskane w spadku po ojcu, własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w P. za kwotę 175.00 zł. Część ceny, tj. kwotę 110.000 zł nabywca wpłacił na konto bankowe żony powoda, K. R., którego powód był pełnomocnikiem. R. R. zdecydował o takim sposobie uiszczenia części ceny, gdyż obawiał się, że komornik zajmie pieniądze, gdyby trafiły na jego konto bankowe; był bowiem zadłużony z tytułu alimentów na dzieci z pierwszego małżeństwa (v. umowa sprzedaży z dnia 28 września 2011r. k. 23- 29, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:12:28 do 00:14:58, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 347 czas nagrania od 01:21:08 do 01:22:44). Z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży mieszkania powód przeznaczył kwotę 21.500 zł na zakup samochodu dla byłej żony, kwotę 50.000 zł na rozbudowę domu, część na spłatę długów powoda i zakup towaru do firmy, reszta pieniędzy została zużytkowana przez powoda i K. R. na potrzeby rodziny. Powód z tych pieniędzy nie uregulował zadłużenia alimentacyjnego na

dzieci z pierwszego małżeństwa (v. umowa kupna samochodu k. 139, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:26:08 do 00:30:17, protokół rozprawy k. 432 czas nagrania od 01:21:50 do 01:24:39, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 347 czas nagrania od 01:22:44 do 01:37:29, zeznania świadka, D. K. protokół rozprawy k. 359 czas nagrania od 00:55:38 do 01:01:59, zeznania świadka, A. O. k. 406).

W 2012r. wraz z powodem i jego byłą żoną i dziećmi zamieszkała matka powoda, M. R. (1); zamieszkała najpierw w jednym z pokoi domu synowej, a później w części dobudowanej domu. Niekiedy dokładała się do opłat za energię elektryczną, wodę, opał, wywóz śmieci, internet; pieniądze na ten cel przekazywała K. R., która uiszczala rachunki. K. R. kwitowała niekiedy odbiór pieniędzy od teściowej. M. R. (1) odkąd zamieszkała z rodziną syna, wspierała ich finansowo do 2014r.; średnio przekazywała synowej po ok. 500 zł miesięcznie, kupiła dla nich pralkę, kosiarkę do trawy, piłę spalinową. Pomagała rodzinie syna, gdyż synowa twierdziła, że nie ma pieniędzy na żywność (v. zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 305 czas nagrania od 00:38:29 do 00:39:26, zeznania pozwanej, I. R. (2) protokół rozprawy k. 343-344 czas nagrania od 00:16:22 do 00:34:30, protokół rozprawy k. 433 czas nagrania od 01:45:26 do 01:48:25, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 346 czas nagrania od 01:07:41 do 01:20:35, zeznania świadka, J. W. protokół rozprawy k. 357 czas nagrania od 00:16:41 do 00:21:10, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 361 czas nagrania od 01:25:18 do 01:30:43, od 01:51:09 do 01:52:58).

19 lutego 2014r. byli małżonkowie rozstali się po awanturze, w czasie której powód, będąc pod wpływem alkoholu, uderzył córkę. W sprawie tego pobicia toczyło się przeciwko powodowi postępowanie karne w Sądzie Rejonowym w Żyrardowie, postępowanie zostało umorzone w dniu 25 kwietnia 2016r. z powodu braku skargi prokuratora o ściganie. Od kilku miesięcy między byłymi małżonkami nie układało się dobrze, powód nadużywał alkoholu. K. R. zażądała wówczas, by powód wyprowadził się do pomieszczenia gospodarczego, znajdującego się przy domu i mającego oddzielne wejście. Od tej pory R. R. nie mieszkał z rodziną, nie prowadził z nią wspólnego gospodarstwa domowego. Obecnie w Sądzie Rejonowym w Żyrardowie toczy się przeciwko powodowi postępowanie karne o znęcanie nad rodziną; sprawa jest w toku (v. obdukcja lekarska z dnia 19 lutego 2014r. k. 99, postanowienie z dnia 25 kwietnia 2016r. k. 27 akt sprawy Sądu Rejonowego w Żyrardowie II K 890/15, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 303 czas nagrania od 00:16:27 do 00:18:36, k. 306 czas nagrania od 00:51:38 do 01:00:11, protokół rozprawy k. 432-433 czas nagrania od 01:30:37 do 01:34:29, zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 345 czas nagrania od 00:41:32 do 00:43:45, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 363 czas nagrania od 01:47:59 do 01:49:25).

Po wyprowadzce od rodziny R. R. niekiedy przekazywał sam lub za pośrednictwem swojej matki pieniądze na utrzymanie dzieci, czynił to jednak nieregularnie i w niepełnej wysokości; w okresie od 19 lutego 2014r. do 31 grudnia 2015r. przekazał osobiście K. R. kwoty : 1.000 zł, 400 zł, 700 zł, zaś jego matka kwoty : 1.000 zł, 700 zł, 800 zł. W listopadzie 2015r. powód przesłał przekazem pocztowym tytułem alimentów na rzecz dzieci kwotę 1.000 zł (v. przekaz pocztowy k. 119, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 430 czas nagrania od 00:57:08 do 01:04:22, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 362 czas nagrania od 01:36:32 do 01:40:26, zeznania świadka, J. W. protokół rozprawy k. 357 czas nagrania od 00:13:50 do 00:19:45). K. R. nie złożyła wówczas wniosku o egzekucję od byłego męża alimentów na rzecz dzieci; bała się go (v. zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 344 czas nagrania od 00:35:31 do 00:40:58).

M. R. (1) od 2014r. prowadziła zeszyt, w którym robiła notatki na temat swoich wydatków, w tym także odnośnie kwot przekazywanych byłej synowej tytułem udziału w opłatach za zużytą przez nią energię elektryczną, wodę, opał, wywóz śmieci, internet, alimentów na dzieci syna (v. zeszyt z notatkami M. R. (1) k. 355, zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 342 czas nagrania od 00:16:22 do 00:34:30, zeznania świadka, D. K. protokół rozprawy k. 359 czas nagrania od 00:49:22 do 00:52:16, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 361 czas nagrania od 01:25:18 do 01:33:10, od 01:40:26 do 01:47:59).

Rodzice pomagali K. R. i jej dzieciom; zapraszali na niedzielne obiady, kupowali wnukom ubrania, dawali im kieszonkowe, córce pieniądze- 100,200 zł miesięcznie (v. zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 345 czas

nagrania od 00:44:21 do 00:46:13, protokół rozprawy k. 433 czas nagrania od 01:45:26 do 01:48:25, zeznania świadka, M. G. protokół rozprawy k. 407-408, zeznania świadka, Z. W. protokół rozprawy k. 428 czas nagrania od 00:13:24 do 00:14:36, od 00:21:05 do 00:22:58, od 00:30:37 do 00:32:11).

W 2015r. między powodem i jego matką a K. R. powstał spór na temat korzystania przez powoda z nieruchomości przy ul. (...) w Hucie (...); K. R. nie godziła się na to, by powód nadal korzystał z jej nieruchomości, nie wyraziła zgody na jego zameldowanie w budynku, usytuowanym na nieruchomości, dopuściła do odcięcia dopływu energii elektrycznej do pomieszczeń byłej teściowej. W listopadzie 2016r. R. R. wyprowadził się z posesji byłej żony, zamieszkał z konkubiną w miejscowości J. (v. decyzja z dnia 15 czerwca 2016r. k. 48-51, korespondencja powoda z byłą żoną k. 52- 60, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 304 czas nagrania od 00:23:44 do 00:26:08, zeznania świadka, M. R. (1) protokół rozprawy k. 363 czas nagrania od 01:56:30 do 01:58:20).

W dniu 13 kwietnia 2016r. K. R., działająca w imieniu dzieci, I. i H., złożyła u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie, A. K. wniosek o egzekucję alimentów bieżących po 1.200 zł miesięcznie, począwszy od 11 kwietnia 2016r. i alimentów zaległych za okres od 1 stycznia 2009r. do 31 marca 2016r. w kwocie po 1.200 zł miesięcznie. Nie pamiętała, jakie kwoty alimentów i za jaki okres powód uiszczył, dlatego zdecydowała, by zażądać egzekucji alimentów za okres od 1 stycznia 2009r. Pismem z dnia 20 kwietnia 2016r. komornik zawiadomił powoda, iż na wniosek I. R. (2) i H. R. zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 19 stycznia 2007r. w sprawie I C 2624/06 w zakresie alimentów bieżących w kwocie po 1.200 zł miesięcznie od maja 2016r. i alimentów zaległych w wysokości 105.600 zł wraz z odsetkami w kwocie 41.866,47 zł. W dniu 19 września 2016r. komornik stwierdził bezskuteczność egzekucji świadczeń alimentacyjnych. W toku egzekucji nie uzyskano żadnych kwot na poczet alimentów (v. wniosek o egzekucję alimentów k. 341, zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych k. 341, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 19-20, zeznania pozwanej, I. R. (1) protokół rozprawy k. 344-345 czas nagrania od 00:40:58 do 00:41:32, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 348 czas nagrania od 01:37;29 do 01:46:32, protokół rozprawy k. 433 -434 czas nagrania od 01:52:2 2 do 01:53:53, od 02:12:27 do 02:15:01, zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 431 czas nagrania od 01:04:22 do 01:06:32).

Od 2016r. toczy się między powodem a K. R. przed Sądem Rejonowym w Żyrardowie postępowanie o podział majątku wspólnego (v. postanowienie z dnia 28 kwietnia 2016r. k. 154- 155, , zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 305 czas nagrania od 00:38:29 do 00:39:26).

R. R. od stycznia 2018r. zajmuje się naprawą elektroniki i handlem sprzętem elektronicznym, zarabia 1.500 zł miesięcznie, nie zarejestrował działalności gospodarczej, gdyż obawia się, że komornik zajmie mu dochody na poczet zaległych alimentów. Z powodu stanu zdrowia uznano go za osobę niepełnosprawną (v. zeznania powoda, R. R. protokół rozprawy k. 434-435 czas nagrania od 02:21:12 do 02:28:36).

H. R. od 2008r. uznany jest za osobę niepełnosprawną. Matka otrzymuje na niego od 2014r. świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł miesięcznie, od października 2016r. świadczenie z funduszu alimentacyjnego w wysokości 500 zł miesięcznie. Obecnie K. R. uzyskuje pomoc socjalną na syna i alimenty z Funduszu Alimentacyjnego w łącznej kwocie 2.300 zł (v. orzeczenie o niepełnosprawności k. 80, decyzja w sprawie ustalenia prawa do świadczenia wychowawczego k. 81-82, decyzja w sprawie ustalenia prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego k. 83- 84, zeznania przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. protokół rozprawy k. 348 czas nagrania od 01:54:38 do 01:59:31).

I. R. (2) od 1 października 2016r. otrzymywała świadczenia z funduszu alimentacyjnego, od stycznia 2018r. pracuje jako ekspedientka na stacji benzynowej, zarabia netto 1.600 zł, nie ma innych dochodów. (v. decyzja w sprawie ustalenia prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego k. 273-274, zeznania pozwanej, I. R. (2) protokół rozprawy k. 435 czas nagrania od 02:28:36 do 02:29:18).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie częściowych zeznań powoda, R. R. (protokół rozprawy k. 301-303 czas nagrania od 00: 05:00 do 01:00:11, protokół rozprawy k. 430-434 czas nagrania od 00:55:03 do 01:41:26, od 02:21:12

do 02:28:36), częściowych zeznań pozwanej, I. R. (2) (protokół rozprawy k. 342-345 czas nagrania od 00:03:26 do 00:51:49, protokół rozprawy k. 433-434 czas nagrania od 01:41:26 do 01:52:21, od 02:28:36 do 02:29:18), częściowych zeznań przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R. (protokół rozprawy k. 345-348 czas nagrania od 00:53:50 do 02:00:29, protokół rozprawy k. 433-434 czas nagrania od 01:52:21 do 02:21:12), zeznań świadków: J. W. (protokół rozprawy k. 357-358 a czas nagrania od 00:08:20 do 00:38:00), D. K. (protokół rozprawy k. 358 a – 360 czas nagrania od 00:38:08 do 01:13:08), M. R. (1) (protokół rozprawy k. 360-364 czas nagrania od 01:14:45 do 02:12:20), A. O. (protokół rozprawy k. 404-406), M. G. (protokół rozprawy k. 406-409), Z. W. (protokół rozprawy k. 427-430 czas nagrania od 00:07:27 do 00:43:28), a także w oparciu o dokumenty w postaci: wyroku z dnia 19 stycznia 2007r. (k. 18), zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (k. 19-20), umowy sprzedaży z dnia 28 września 2011r. (k. 23-29), decyzji z dnia 15 czerwca 2016r. (k. 48-51), korespondencji powoda z byłą żoną (k. 52-60), postanowienia z dnia 11 marca 2014r. (k. 61), orzeczenia o niepełnosprawności (k. 80), decyzji w sprawie ustalenia prawa do świadczenia wychowawczego (k. 81-82), decyzji w sprawie ustalenia prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego (k. 83-84, k. 273-274), obdukcji lekarskiej z dnia 19 lutego 2014r. (k. 99), oświadczenia powoda z dnia 7 maja 2008r. (k. 98), opinii sądowno – lekarskiej z dnia 14 lipca 2006r. (k. 100-101), postanowienia o umorzeniu dochodzenia (k. 102-103), postanowienia z dnia 25 kwietnia 2016r. (k. 27 akt sprawy Sądu Rejonowego w Żyrardowie II K 890/15), umowy kupna samochodu (k. 139), umów o pracę (k. 139-144), zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (k. 146-147), postanowienia z dnia 28 kwietnia 2016r. (k. 154-155), przekazu pocztowego (k. 119), zeszytu z notatkami M. R. (1) (k. 355), wniosku o wszczęcie egzekucji (k. 341), zaświadczenia o bezskuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych (k. 341).

Skoro R. R. twierdzi, że spełnił świadczenia alimentacyjne na rzecz dzieci w okresie od 2014r., winien okoliczność tę udowodnić zgodnie z zasadą ciężaru dowodu, wyrażoną w art. 6 kc. Powód obowiązki temu nie sprostął; wykazał jedynie, że w latach 2014-2015 uiścił łącznie z tego tytułu 5.600 zł: 1.000 zł, 400 zł, 700 zł (przekazane osobiście byłej żonie), 1.000 zł, 700 zł, 800 zł (przekazane przez matkę) i 1.000 zł (przekazane pocztą). Dlatego sąd nie dał wiary powodowi, iż regularnie i w pełnej wysokości przekazywał alimenty na rzecz dzieci w okresie po kolejnym rozstaniu z żoną, tj. po lutym 2014r.; jego zeznań w tym zakresie nie potwierdziła ani pozwana, ani przedstawiciel ustawowy małoletniego pozwanego, ani też żaden ze zgłoszonych przez niego świadków. Matka powoda, M. R. (1), która spośród świadków posiada największą wiedzę na temat wzajemnych stosunków między powodem a jego byłą żoną i dziećmi, gdyż mieszkała ze stronami na co dzień, widziała 3-krotnie, jak syn wręczał byłej żonie pieniądze na poczet alimentów na dzieci w okresie 2014-2015r.: 1.000 zł, 400 zł, 700 zł, sama także w jego imieniu dawała synowej pieniądze na utrzymanie dzieci w tym okresie: 1.000 zł, 700 zł, 800 zł. Nie widziała innych sytuacji, by syn regulował alimenty; słyszała tylko od niego, że pieniądze przekazywał byłej żonie, ale nie wie, na jaki cel, jakie konkretnie kwoty, za jaki miesiąc i kiedy wypłacał; dlatego sąd uznał, że jej zeznania w tym zakresie nie są wystarczające dla przyjęcia, iż powód rzeczywiście uiścił inne jeszcze należności alimentacyjne, niż wymienione wyżej.

Zapiski, zawarte w zeznaniu M. R. (1), nie stanowiły podstawy do ustalenia, jakie kwoty i kiedy powód uregulował na poczet alimentów. Zauważyć bowiem należy, że w swoich zeznaniach M. R. (1) wskazała jedynie 3 przypadki przekazania byłej synowej w latach 2014-2015 pieniędzy tytułem alimentów, należnych od syna: 1.000 zł, 700 zł i 800 zł, łącznie 2.500 zł; natomiast z adnotacji w zeznaniu wynika, że na przestrzeni tych dwóch lat przekazała byłej synowej w imieniu syna ponad dwadzieścia razy pieniądze na alimenty dla dzieci w łącznej kwocie ponad 15.000 zł; są to zbyt duże rozbieżności, aby przyjąć wiarygodność zapisków tego dokumentu; tym bardziej, że K. R. nie pokwitowała swoim podpisem żadnej z kwot, wskazanych w zeznaniu świadka jako należność alimentacyjna; jej podpisy znajdują się pod kilkoma kwotami, opisanymi jako należność za media.

Za niezgodne z prawdziwym stanem rzeczy sąd uznał także twierdzenia powoda, że kiedy mieszkał z żoną po rozwodzie, to zarabiał 4.000-5.000 zł miesięcznie. R. R. nie wykazał tej okoliczności; przeciwnie, świadek, D. K., który przez długi czas współpracował z powodem, zeznał, iż „na czysto” powód zarabiał średnio 2.000-3.000 zł miesięcznie. Taką też kwotę, jako obiektywnie możliwą do uzyskania, przyjęto jako średni zarobek powoda w latach od 2007 do 2014r., tym bardziej, że zdarzało się, iż R. R. nadużywał alkoholu, wpadał w kilkudniowe „ciągi” alkoholowe, a wtedy jego możliwość zarabiania pieniędzy zdecydowanie malała.

Za niewiarygodne uznano także zeznania pozwanej, I. R. (2) i przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, K. R., iż powód po ponownym zamieszkaniu z rodziną, w 2007r., niełożył na jej utrzymanie, a zarobione pieniądze w całości przepijał oraz że na potrzeby rodziny pieniądze zapewniała K. R. lub jej rodzice. Ich twierdzenia w tym zakresie pozostają bowiem w sprzeczności z faktem, że K. R. dysponowała niewielkimi dochodami, uzyskiwanymi z pomocy społecznej, ok. 700 zł, nie pracowała, a rodzice wspierali ją kwotami rządu 100-200 zł w skali miesiąca. Te kwoty nie starczyłyby z pewnością na utrzymanie 4 osobowej rodziny, w tym dwojga uczących się nastolatków. Poza tym, nie jest wiarygodne, by K. R. utrzymywała przez 7 lat byłego męża, niepracującego, nadużywającego alkoholu i nie dającego pieniędzy na utrzymanie rodziny, w sytuacji, kiedy dysponowała niewysokimi dochodami. Powyższym zeznaniom pozwanej i K. R. przeczą słowa świadków, M. R. (1), J. W., D. K., A. O. i M. G.; świadkowie ci potwierdzili, iż powód zarabiał i pieniądze na utrzymanie przekazywał byłej żonie osobiście lub przez matkę.

Nie zasługują na wiarę również zeznania pozwanej i jej matki, że K. R. utrzymywała także byłą teściową. M. R. (1) posiadała własne dochody, regulowała rachunki za zużyte media; sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym byłoby więc utrzymywanie jej przez byłą synową, która miała dochody, niewystarczające na zaspokojenie własnych potrzeb.

Nie przekonały sądu także twierdzenia pozwanej i jej matki, że przed 2016r. nie występowały o egzekucję alimentów tylko dlatego, że bały się agresji powoda. Zauważyć w tym miejscu trzeba, że w lutym 2014r. K. R. nie obawiała się wezwać policji, kiedy mąż wywołał awanturę, nie miała obaw, by zażądać wówczas od niego wyprowadzki z domu, a w 2015r. opuszczenia nieruchomości, nie bała się także odmówić mu w 2015r. zameldowania w swojej nieruchomości. Skoro więc była żona powoda miała odwagę podejmować powyższe, niekorzystne dla powoda działania, to sąd nie znalazł innego wytłumaczenia dla jej bierności w zakresie egzekucji alimentów na dzieci w latach 2007-2014, niż fakt, że otrzymywała od męża pieniądze z tego tytułu.

Podkreślić należy, iż pozwana nie wie, jakie były koszty utrzymania jej i brata, nie wie, skąd mama czerpała pieniądze na ich utrzymanie, zaś swoją wiedzę o tym, że ojciec niełożył alimentów na rzecz jej i brata, czerpie z przekazów matki.

K. R. nie udowodniła, że otrzymywała od swoich rodziców pomoc finansową rządu 500 zł miesięcznie; Z. W. podał, że wspierał córkę i jej dzieci; jednak były to kwoty 100-200 zł w skali miesiąca.

Niewiarygodne okazały się zeznania K. R., iż z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży mieszkania powód tylko przez pół roku przekazywał środki na utrzymanie rodziny, że resztę pieniędzy przepił. Pieniądze te znajdowały się na koncie bankowym K. R., miała ona nieograniczony dostęp do konta, nie jest więc prawdopodobne, że zgadzała się wypłacić z tego konta ok. 80.000 zł na alkohol dla męża, w sytuacji, gdy na utrzymanie 4 osobowej rodziny dysponowała kwotą jedynie 3.000- 4.000 zł miesięcznie (2.000 – 3.000 zł zarobki męża + ok. 1.000 zł zasiłki na dzieci).

Oddalono wniosek pozwanych o uzyskanie informacji na temat wymiaru czasu pracy D. K.; okoliczność ta nie ma bowiem znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nawet jeśli świadek ten pracował 8 godzin dziennie przez 5 dni w tygodniu, to nie oznacza, że nie mógł współpracować z powodem przed swoją pracą zawodową, po niej lub w dni wolne od pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

R. R. jako podstawę swojego roszczenia wskazał spełnienie roszczenia, objętego przedmiotowym tytułem wykonawczym, ewentualnie jego przedawnienie.

Do rozstrzygnięcia sprawy zastosowanie znajduje zatem art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Przepis ten przewiduje, iż dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Zdarzeniami, powodującymi wygaśnięcie zobowiązania lub uniemożliwiającymi jego egzekwowanie,

są m.in. wykonanie zobowiązania, potrącenie, odnowienie, niemożność świadczenia, za którą dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, zwolnienie z długu, przedawnienie, odroczenie świadczenia.

Żądanie pozwu dotyczy okresu od 10 lutego 2007r. do 30 lipca 2016r., zatem sąd tylko za ten okres badał istnienie przesłanek, uzasadniających pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 19 stycznia 2007r. w sprawie I C 2624/06, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności mocą postanowienia z dnia 11 marca 2014r.

Roszczenie powoda okazało się częściowo zasadne, powód bowiem wykazał, że wykonał zobowiązanie, należne za niektóre z okresów, za które obowiązany był do płatności alimentów na rzecz dzieci, a objęte wyrokiem z dnia 19 stycznia 2007r.

W okresie po rozwodzie, kiedy R. R. nie mieszkał z rodziną, tj. przez okres ok. 6 miesięcy, alimenty w pełnej kwocie uiszczala za niego matka, M. R. (1). Stąd też uznać należało, że za okres od 10 lutego 2007r. do 31 lipca 2007r. zobowiązanie alimentacyjne powoda zostało wykonane. Zasadnie więc powód żąda w tej części pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, skoro zobowiązanie wygasło.

Kiedy byli małżonkowie pogodzili się po rozwodzie i zamieszkali razem, tj. w okresie od 1 sierpnia 2007r. do 14 lutego 2014r., prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, wszystkie swoje dochody przeznaczali na potrzeby rodziny, wspólnie decydowali o wydatkach. Od 2007r. do 2011r. jedynym dochodem rodziny były zarobki powoda, w kwocie od 2.000 do 3.000 zł miesięcznie, była żona powoda nie pracowała, nie miała własnych dochodów, otrzymywała jedynie pomoc na niepełnosprawne dziecko w kwocie ok. 700- 800 zł miesięcznie. Rodzina otrzymywała także niewielką pomoc finansową od matki powoda i rodziców K.. Od 2011r. ich sytuacja finansowa poprawiła się, kiedy K. R. prowadziła przy pomocy męża firmę, dochody wynosiły od 3.000 do 5.000 zł miesięcznie, w tym powód ze swojej pracy uzyskiwał od 2.000 do 3.000 zł miesięcznie. Poza tym, powód sprzedał wówczas mieszkanie, jakie uzyskał w spadku i część pieniędzy przeznaczył na codzienne wydatki rodziny, była to kwota co najmniej 50.000 zł, skoro 50.000 zł pochłonął remont domu, 21.500 zł zakup samochodu i część, w ocenie sądu ok. 25.000 zł, spłata długów powoda i zakup towaru do firmy; zatem przez okres od września 2011r. do daty kolejnego rozstania, tj. do lutego 2014r., byli małżonkowie dysponowali dodatkową kwotą po ok. 1.600 zł miesięcznie, jaka pochodziła z majątku osobistego powoda z tytułu dziedziczenia po ojcu. Wszystkie te okoliczności przemawiają za przyjęciem wniosku, iż w czasie, kiedy byli małżonkowie mieszkali razem po rozwodzie, powód w całości spełniał swój obowiązek alimentacyjny względem dzieci, przekazując żonie wszystkie zarobione przez siebie pieniądze, od 2.000 do 3.000 zł miesięcznie, a od 2011r. przeznaczając na wydatki rodziny pieniądze ze sprzedaży mieszkania, średnio po ok. 1.600 zł miesięcznie, z tych kwot, część, co najmniej 1.200 zł, była z pewnością przeznaczana na utrzymanie dzieci. Uwzględniono więc żądanie powoda za okres od 1 sierpnia 2007r. do końca stycznia 2014r., uznając, iż za ten okres zobowiązanie wygasło, skoro R. R. uścił należne dzieciom alimenty.

Po rozstaniu byłych małżonków, tj. od lutego 2014r., powód tylko kilkakrotnie przekazał pieniądze na utrzymanie I. i H.; osobiście przekazał byłej żonie kwoty : 1.000 zł, 400 zł, 700 zł, zaś matka w jego imieniu kwoty : 1.000 zł, 700 zł, 800 zł, kwoty te uiszczane były w okresie 2014-2015r., w listopadzie 2015r. powód przesłał przekazem pocztowym tytułem alimentów na rzecz dzieci kwotę 1.000 zł. Ponieważ nie ustalono dokładnie, w jakich datach pieniądze na poczet alimentów przekazywał powód i jego matka, przyjęto, że wpłaty te następowały co 3- 4 miesiące w latach 2014-2015 : w marcu 2014r. – 1.000 zł, w lipcu 2014r. – 400 zł, w październiku 2014r. – 700 zł, w styczniu 2015r. – 1.000 zł, w kwietniu 2015r. – 700 zł, w sierpniu 2015r. – 800 zł, w listopadzie 2015r. – 1.000 zł. Dlatego też sąd uznał, że za powyższe okresy powództwo podlega uwzględnieniu częściowo, jako że R. R. spełnił swoje świadczenie we wskazanych kwotach; w pozostałym zakresie powództwo oddalono jako niezasadne; uznając, iż powód nie wykazał, by przekazał na utrzymanie dzieci inne jeszcze kwoty lub w innych jeszcze datach.

Sąd nie podzielił poglądu powoda, iż roszczenia alimentacyjne należne jego dzieciom przedawniły się za okres od lutego 2007r. do lipca 2013r. Zgodnie bowiem z art. 121 pkt 1 kc bieg przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu co do roszczeń, które przysługują dzieciom przeciwko rodzicom – przez czas trwania władzy

rodzicielskiej; przepis ten ma zastosowanie m.in. do roszczeń alimentacyjnych. Zatem wobec H. R. bieg przedawnienia jego roszczeń alimentacyjnych jeszcze się nie zaczął, skoro pozostaje on nadal jako osoba małoletnia pod władzą rodzicielską. Wobec I. R. (2) termin przedawnienia rozpoczął się w październiku 2014r. (w dniu 14 października 2014r. stała się ona osobą pełnoletnią, a więc nie podlegającą władzy rodzicielskiej) i upływał w październiku 2017r. – po upływie 3 lat (art. 137 kro – roszczenia o świadczenia alimentacyjne przedawniają się z upływem 3 lat). Złożenie jednak w kwietniu 2016r. wniosku o egzekucję alimentów na jej rzecz przerwało bieg terminu przedawnienia, zgodnie z art. 123§ 1 pkt 1 kc, co powoduje, że nie doszło do przedawnienia roszczeń alimentacyjnych. Zatem w żadnej części roszczenia I. R. (2) i H. R. o alimenty od ojca nie są przedawnione, stąd też żądanie powoda pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego na podstawie zarzutu ich przedawnienia uznać należało za bezpodstawne.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 100 i 102 kpc. Powód wygrał proces w 77% (żądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego za okres 114 msc w łącznej kwocie 136.800 zł, jego roszczenie uwzględniono w kwocie 106.400 zł), pozwani wygrali w 23%. W takiej proporcji strony powinny ponieść koszty procesu. Jednak sąd nie obciążył pozwanych obowiązkiem zwrotu powodowi należnej mu od nich części kosztów, uznając, iż ich sytuacja materialna nie pozwala na poniesienie tych kosztów. Poza tym zauważyć należy, że w okresie, którego dotyczy uwzględniona część powództwa, oboje pozwani byli małoletni i w ich imieniu kwestią należnych im alimentów zajmowała się matka, K. R.; od niej też posiadali wiedzę, że ojciec nie regulował alimentów; ich stanowisko procesowe, zajęte wobec żądań pozwu w tej sprawie, wynikało więc z błędnych informacji uzyskanych od matki. Powyższe okoliczności uzasadniały wniosek, iż w sprawie występuje szczególnie przypadek, pozwalający na zastosowanie art. 102 kpc. Także w przypadku powoda przyjęto, iż jego sytuacja majątkowa i życiowa (niepełnosprawność) nie pozwala mu na poniesienie całości kosztów procesu w zakresie oddalonego powództwa i z mocy art. 102 kpc obciążono go niewielką częścią należnych Skarbowi Państwa kosztów, tj. w wysokości 500 zł.

O wynagrodzeniu dla pełnomocnika z urzędu orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, ustalając stawkę wynagrodzenia wg wartości przedmiotu sprawy.